

മാഷാ അള്ളാഹും ഇൻഷാ അള്ളാഹും

വിശ്വാസി തനിയ്ക്ക് അള്ളാഹു നൽകിയ കഴിഞ്ഞകാല വിഭവങ്ങളെ ഹൃദയപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു  
لَا شَيْءَ / മാഷാ അള്ളാഅ' (അള്ളാഹുവിന്റെ നിശ്ചയമിതാണ്) എന്നു പറഞ്ഞത് അള്ളാഹുവിന്റെ  
വിധിയിൽ തൃപ്തി അറിയിയ്ക്കുന്നു. 0/33

വരാനിരിക്കുന്നതു വിശ്വാസിയെ ആകുലപ്പെടുത്തുന്നില്ല.  
അയാൾ നന്മ മാത്രം ആഗ്രഹിയ്ക്കുന്നു.  
ആ ആഗ്രഹം ഈമാനിലധിഷ്ടിതമാണ്.  
അയാൾ اِنْ شَاءَ اللَّهُ / ഇൻഷാ അള്ളാഅ' (അള്ളാഹു നിശ്ചയിച്ചാൽ മാത്രം) എന്നുരുവിടുന്നു. 0/57  
അള്ളാഹുവിൽ തൃപ്തിപ്പെട്ട അവന്റെ ദാസനിൽ അള്ളാഹുവും തൃപ്തിപ്പെടുന്നു.  
അയാളുടെ ഖൽബിൽ സമാധാനം പെയ്തിറങ്ങുന്നു.  
അയാളിൽ വികാര വിചാരങ്ങളുടെ ഓളങ്ങൾ ശാന്തമാകുന്നു.  
മനസ്സും ബുദ്ധിയും ഖൽബുമായി പാരസ്പര്യത്തിൽ വർത്തിയ്ക്കുന്നു.

വിശ്വാസിയുടെ ജീവിതം മാഷാ അള്ളാഅ'യ്ക്കും ഇൻഷാ അള്ളാഅ'യ്ക്കുമിടയിലാണ്. 1/33  
കാലാതീതമായ നൂറിന്റെ ആയിടം വിശ്വാസിയെ കുഹൂറിൽ നിന്നു വേർപെടുത്തുന്നു.  
ആ ദാസനെ അള്ളാഹു പ്രകാശപൂരിതമാക്കുന്നതിലേയ്ക്കു നയിയ്ക്കുന്നു.  
അള്ളാഹു പറയുന്നു:

يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ

അല്ലാഹു തന്റെ വെളിച്ചത്തിലേക്ക് താനിച്ഛിക്കുന്നവരെ നയിക്കുന്നു.

അള്ളാഹു നിശ്ചയിയ്ക്കുന്നവരെ / അവനിഷ്ടപ്പെട്ടവരെ നൂറിലേയ്ക്കു നയിയ്ക്കുന്നു.2/13

ആ നൂറിലേയ്ക്കുള്ളതാണ് സ്വിറാത്തൽ മുസ്തഖീമെന്ന നേർപാത.  
നന്മ ആഗ്രഹിയ്ക്കുന്നവർ/ സമാധാനം രുചിച്ചവർ ആ പാതയിലെത്തുവാൻ ആഗ്രഹിയ്ക്കുന്നു.  
അവർക്ക് പരിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ നിന്നു മാർഗ്ഗ ദർശനം ലഭിയ്ക്കുന്നു.2/53

അത്തക്വീർ : 27-29

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

ഇത് ലോകർക്കൊക്കെയുള്ള ഉദ്ബോധനമല്ലാതൊന്നുമല്ല;

لَمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ

നിങ്ങളിൽ നേർവഴിയിൽ നടക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക്.

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

എന്നാൽ മുഴുലോകരുടെയും നാമനായ അല്ലാഹു ഇച്ഛിക്കുന്നതല്ലാതൊന്നും നിങ്ങൾക്ക്  
ആഗ്രഹിക്കാനാവില്ല

3/49

മുഴുലോകരുടെയും നാമനായ അല്ലാഹു എല്ലാവർക്കുമായി ഇറക്കിയിട്ടുള്ള ഉദ്ബോധനമാണ്  
പരിശുദ്ധ ഖുർആൻ.  
ആ സത്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന മേൽ ആയത്തുകൾ തന്നെ അള്ളാഹുവിന്റെ ശക്തമായ ഉദ്ബോധനത്തെ  
വഹിയ്ക്കുന്നു.

മനുഷ്യന് നേർവഴിയിൽ സഞ്ചരിയ്ക്കണമെങ്കിൽ അതിനുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ ആഗ്രഹമുണ്ടാകണമെന്നു് അള്ളാഹു പറയുന്നു.

എന്നാൽ അവനിച്ഛിയ്ക്കാതെ/ അവനുദ്ദേശിയ്ക്കാതെ ഒരാഗ്രഹവും ജനിയ്ക്കുന്നില്ല.

അള്ളാഹുവാണ് എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളുടെയും ഉറവിടം.

ആ ഉറവിടം അന്വേഷിയ്ക്കുന്ന വാഞ്ച വ്യക്തിയെ നേർപാതയിലേയ്ക്കു നയിയ്ക്കുന്നു.

ഖുർആൻ അതിനു വഴി കാട്ടിയാകുന്നു.4/51

പരി. ഖുർആനിൽ മനുഷ്യന്റെ ആഗ്രഹത്തിനും അള്ളാഹുവിന്റെ വിധിയ്ക്കും, ആഗ്രഹം, ഇഷ്ടം, ഇച്ഛ എന്നീ അർത്ഥം വരുന്ന ശാഅ' എന്ന പദമുപയോഗിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു.

അള്ളാഹു അൽ-ഗനിയ് ആണ്, സ്വയം പര്യാപ്തനാണ്.

കുറവുകളില്ലാത്ത പടച്ച തമ്പുരാനു് ആഗ്രഹങ്ങളില്ല. 5/19

ഈ ആയത്തിൽ പരാമർശിയ്ക്കുന്ന ആഗ്രഹം അവന്റെ ഹിക്മത്തെന്ന യുക്തിജ്ഞാനമാണ്.

അള്ളാഹു അലീമുൻ ഹഖീമാണ്. അവൻ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനം യുക്തിജ്ഞാനമാണ്.

എല്ലാമുൾക്കൊള്ളുന്ന അവന്റെ സൂക്ഷ്മ ജ്ഞാനം / ഇൽമു സമയാതീത ആത്യന്തിക സത്യമാണു്/ ഹഖാണ്.

അതു് അള്ളാഹുവിന്റെ ഖദർ ആണ്. അതവന്റെ സ്ഥിരപ്പെട്ട തീരുമാനമാണു്/പദ്ധതിയാണു്.

അള്ളാഹു പറഞ്ഞു:

അൽമുൽക് : 13-14

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۖ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

നിങ്ങളുടെ വാക്ക് നിങ്ങൾ രഹസ്യമാക്കുകയോ പരസ്യമാക്കുകയോ ചെയ്യുക. തീർച്ചയായും ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളതെല്ലാം അറിയുന്നവനാണവൻ.

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

സൃഷ്ടിച്ചവൻ അറിയുകയില്ലെന്നോ! അവൻ രഹസ്യങ്ങളറിയുന്നവനും സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയുമാണ്.5/55

സൃഷ്ടാവായ അള്ളാഹുവിന്റെ ഇൽമിൽപ്പെട്ടതാണു്, മനുഷ്യ ഖൽഖിന്റെ അവസ്ഥ.

അതുണ്ടാക്കുന്ന വികാര വിചാരങ്ങളുടെ അലകൾ, അവയിലൂടെ ഉദ്പാദിയ്ക്കപ്പെടുന്ന ചെയ്തികൾ ഇവ അവന്റെ ഹിക്മത്തിന്റെ ഭാഗമാണു്.

അവന്റെ ഇൽമ് / സ്ഥലകാലങ്ങൾക്കപ്പുറത്തെ അനന്തമായ അറിവു് /തീരുമാനം സമയ ലോകത്തെ

മനുഷ്യന്റെ ഉത്തരവാദിത്വത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നില്ല.7/38

അള്ളാഹുവിന്റെ ഹിക്മത്തു്/ യുക്തി ജ്ഞാനം സൃഷ്ടികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സമയബന്ധിത ബാഹ്യ ജ്ഞാനമാണു്.

അതു് സൃഷ്ടികളുമായുള്ള സമയാധിഷ്ഠിത കാര്യനിർവഹണത്തിനു വേണ്ട ജ്ഞാനമാണ്. അള്ളാഹു പറയുന്നു.

അർറഹ്മാൻ : 29

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ

ആകാശഭൂമികളിലുള്ളവയൊക്കെയും തങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ അവനോട് ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

അതിനാൽ അവനെല്ലാ സമയക്രമങ്ങളിലും കാര്യനിർവഹണം നടത്തുന്നു.8/29/

ഇൽമ് മുൻ പിൻ അറിയുന്ന അള്ളാഹുവിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതരമായ ജ്ഞാനമാണു്.

അതറിയുവാനാണു് മൂസ നബി(അ)യോടു് ഇരു റഹുമത്തുകൾ ചേരുന്നയിടത്തിലെ നൂറായ റൂഹിനെ തേടുവാൻ കല്പിച്ചതു്.

ബാഹ്യ ജ്ഞാനം സത്യമായ യുക്തി ജ്ഞാനമാവുന്നതു് ഇൽമ് കൊണ്ടു്/ഈമാൻ കൊണ്ടു് പൊതിയപ്പെടുമ്പോഴാണു്.

അള്ളാഹു തൃപ്തിപ്പെട്ട നഹുസ്സുകളെ അവൻ നൂറിലേയ്ക്കു വഴി നടത്തുന്നു, അവർക്കു് ഇൽമ്/ഈമാൻ സമ്മാനിയ്ക്കുന്നു.

അത് ആ മനസ്സുകളെ നേർവഴി തേടാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.  
ആ ആഗ്രഹം ഇൽമു ജനിപ്പിക്കുന്ന പ്രതിബിംബങ്ങളിൽപ്പെട്ടതാണ്.  
ആ പ്രതിബിംബങ്ങളെ അളളാഹു അംസാൽ എന്ന പദം കൊണ്ടു പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു.

يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ

وَيُضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ

അല്ലാഹു തന്റെ നൂറിലേയ്ക്ക് താനിച്ഛിക്കുന്നവരെ നയിക്കുന്നു. അവൻ സർവ്വ ജനത്തിനുമായി അംസാലുകൾ വിശദീകരിക്കുന്നു. 9/54

ബാഹ്യ ലോകം മനസ്സിൽ സൃഷ്ടിയ്ക്കുന്ന പ്രതിബിംബങ്ങൾ ഇൽമുമായി ബന്ധപ്പെടുമ്പോൾ ഹിക്മത്തെന്ന യുക്തി ജ്ഞാനമുണ്ടാകുന്നു.  
ഹൃദയബന്ധമുള്ള/ഇൽമിൽ നിന്നുള്ള അത്തരം അംസാൽ സൃഷ്ടിയ്ക്കുന്നു.  
ഹൃദയബന്ധം നഷ്ടമാവുമ്പോൾ അംസാൽ ഇൽമിൽ സംസ്കരിയ്ക്കപ്പെടാതെ പോകുന്നു. 10/36  
ഇൽമെന്ന അസലിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിയ്ക്കപ്പെടാത്ത അംസാൽ ഊഹാപോഹ ജടിലമാണ്.  
ഹൃദയബന്ധം വിച്ഛേദിച്ച മനസ്സുകൾക്കുള്ളത് വികാര വിചാരങ്ങളാൽ നിയന്ത്രിയ്ക്കപ്പെടുന്ന ബാഹ്യജ്ഞാനം മാത്രമാണ്.

ഉള്ളിൽ വെളിച്ചം പകരുന്നത് റൂഹ് ആണ്.  
റൂഹ് അളളാഹുവിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ മാത്രം പ്രവർത്തിയ്ക്കുന്ന അളളാഹുവിന്റെ ഇംഗിതം നടപ്പാക്കുന്ന മലക്കാണ്.  
അത് മനസ്സിൽ നേർപാത തേടുവാനുള്ള താരയുണ്ടാക്കുന്നു,  
അതിനാൽ അളളാഹു പറഞ്ഞു: മുഴുലോകരുടെയും നാമനായ അല്ലാഹു ഇച്ഛിക്കുന്നതല്ലാതെന്നും നിങ്ങൾക്ക് ആഗ്രഹിക്കാനാവില്ല.  
ഖദ്റിലെ വിധിയാണ്/ തീരുമാനമാണ് മനുഷ്യ മനസ്സിൽ ആഗ്രഹം ജനിപ്പിയ്ക്കുന്ന അവന്റെ ഹിക്മത്തായ അറിവിലെ ഇച്ഛ/ആഗ്രഹം. 11/51

അളളാഹു ഖദ്റിൽ നിന്ന് ബാഹ്യ പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിയ്ക്കുന്നു.  
അങ്ങനെ ഖദ്റിനെ യൗമെന്ന സമയക്രമത്തിനകത്ത് പ്രകാശിപ്പിയ്ക്കുന്നു.  
ഹഖായ ഖദ്ർ സൃഷ്ടപ്പിൽ ആപേക്ഷിക യാഥാർത്ഥ്യമായി മാറുന്നു.  
ആപേക്ഷിക ബാഹ്യ ജ്ഞാനത്തിലെ സത്യമുൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്നതും, ഹൃദയത്തിൽ സ്വീകരയ്ക്കപ്പെടുന്ന ഇൽമിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്.  
ഇൽമിന്റെ ആദ്യ ചുവടാണ്, ഈമാൻ.  
ബാഹ്യ പ്രപഞ്ചത്തിൽ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കുള്ള വിഭവങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്.  
അങ്ങനെ സ്വീകരിയ്ക്കപ്പെടുന്ന വിഭവങ്ങൾ ശരീരവും മനസ്സും ബുദ്ധിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഭൗതിക സാഹചര്യങ്ങളെ പരിപോഷിപ്പിയ്ക്കുവാനുള്ളതാണ്. 12/47

സ്വാഭാവിക പ്രകൃതം / ഫിത്ത് അനുസരിച്ചു ജീവിയ്ക്കുന്ന സമൂഹ നഹുസ്സുകൾക്കുള്ളതാണ് ബാഹ്യ ആയത്തുകൾ/ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ.  
അവ അവരുടെ ആത്മീയ ശരീരത്തിന് / നഹുസ്സിന് വഴികാട്ടുന്ന ഈമാനിനെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.  
ഫിത്ത്യുടെ ഉറവിടം മനുഷ്യ ഹൃദയത്തിൽ ഉള്ളടക്കി നൽകിയിട്ടുള്ള ജ്ഞാനപ്രപഞ്ചമാണ്.  
അത് ഖദ്റിൽ നിന്നുള്ള ആന്തരിക ഖുർആനാണ്.  
വിഭവാസക്തി ഫിത്ത്യെ ഉള്ളിലേയ്ക്കെടുക്കുന്നു.  
അതു ബാധിച്ച പരിഷ്കൃത സമൂഹങ്ങൾക്ക് വഴികാട്ടിയായി പ്രകൃതിയിൽ ശക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഒരുകിയിട്ടുണ്ട്. 13/41  
എങ്കിലും പുരിഭാഗം പേരും അതിൽ അശ്രദ്ധരാണ്.  
അവർക്ക് ഫിത്ത്യിലേയ്ക്ക് മാർഗ്ഗ ദർശനമായി ഖദ്റിൽ നിന്നു തന്നെ പരിശുദ്ധ ഖുർആനിനെ അളളാഹു സുബ്ബ. ഇറക്കി നൽകിയിരിയ്ക്കുന്നു.  
ഖുർആൻ സമ്മാനിയ്ക്കുന്നത് പ്രകൃതിദത്ത/ ഫിത്തുറയിലധിഷ്ടിത ദീനിനെയാണ്.

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ۚ لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

14/43

അതിനാൽ ശ്രദ്ധയോടെ നീ നിന്റെ മുഖം ഈ ദീനിനു നേരെ/ ദർശനത്തിനു നേരെ ഉറപ്പിച്ചുനിർത്തുക. അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ പടച്ചത് ഏതൊരു പ്രകൃതിയിലുന്നിയാണോ ആ ഫിത്തുറ/പ്രകൃതി തന്നെയാണ് ഇത്. അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിഘടനക്ക് മാറ്റമില്ല. ഇതുതന്നെയാണ് ഏറ്റം ചൊവ്വായ മതം. പക്ഷേ; ജനങ്ങളിലേറെ പേരും അതറിയുന്നില്ല.

ബാഹ്യ ഖുർആനിൽ നിന്നാരംഭിച്ചു ഉള്ളിലെ ഖുർആനിലെത്തുന്ന പാതയെ അള്ളാഹു ബയ്യാനെന്നു വിളിച്ചു. 15/26  
ബയ്യാനിലൂടെ വിശ്വാസി അകത്തെ ഖുർആനിൽ നിന്ന് ദീനെന്ന ജ്ഞാന ദർശനം സ്വീകരിയ്ക്കുന്നു. ഹിക്മത്തും ഇൽമുമായി ഉള്ള പാരസ്പര്യം അതിലൂടെ സൃഷ്ടിയ്ക്കപ്പെടുന്നു. ബയ്യാനിന്റെ ആദ്യ പടി വായനയാണ്.

അതുകൊണ്ടു തന്നെ നബി (സ)യ്ക്ക് ആദ്യമെത്തിച്ച കല്പന 'ഇക് / വായിയ്ക്കു' വെന്നാണ്. അതു മാനവരാശിയ്ക്കുള്ള കല്പനയാണ്. അതനുസരിയ്ക്കുന്നയാൾ ഈമാനിലേയ്ക്കു ചുവടു വെയ്ക്കുന്നു. അതു ഇൽമായി വളരുന്നു. 16/05  
അള്ളാഹു പറഞ്ഞു:

അർറൂം : 53

وَمَا أَنْتَ بِهَدٍ الْعَمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ ۖ إِنَّ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ

കണ്ണുപൊട്ടുമ്പോൾ അവരുടെ വഴികേടിൽ നിന്ന് നേർവഴിയിലേക്കു നയിക്കാനും നിനക്കാവില്ല. നമ്മുടെ വചനങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അങ്ങനെ അനുസരണമുള്ളവരായിത്തീരുകയും ചെയ്തവരെ മാത്രമേ നിനക്കു കേൾപ്പിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

അള്ളാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്തു വിശ്വാസി ഹഖുൽ യഖീൻ എന്ന ആത്യന്തിക സത്യത്തിലേയ്ക്കെത്തുന്നു. അന്തിമമായി ഇറക്കപ്പെട്ട ഖുർആനിന്റെ വായന ഒഴിവാക്കിയുള്ള മറ്റേതൊരു വായനയും പൂർണ്ണതയിലേയ്ക്കു നയിക്കുകയില്ല. 17/03  
മുൻ വേദങ്ങളിലെ സത്യ വചനങ്ങൾ അതിലേയ്ക്കു എത്തിയ്ക്കുന്നവയാണ്. വ്യക്തി-മനസ്സിൽ ഖുർആൻ പാരായണത്തിനാഗ്രഹമുണ്ടായതു കൊണ്ടു മാത്രം അയാൾ നേർപാതയിലേയ്ക്കു നയിയ്ക്കപ്പെടുന്നില്ല. അതിനു് അള്ളാഹുവിന്റെ നിശ്ചയം വേണം. ആ നിശ്ചയമറിയുവാനുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ ആഗ്രഹമുണ്ടാവണം. അതു ആന്തരിക ഖുർആനിലേയ്ക്കു നയിയ്ക്കും. അവിടെയാണ് ഹിദായത്തെന്ന് സന്മാർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കുള്ള കവാടമുള്ളത്.

അവിടെയെത്തിയാൽ അള്ളാഹുവിന്റെ ഇച്ഛ / അവന്റെ നിശ്ചയം അറിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. അയാൾ അപ്പോൾ തന്നെ സൃഷ്ടിച്ച തമ്പുരാൻ തെളിയിയ്ക്കുന്ന ഈമാനെന്ന കാലാതീത പാതയിലാണ്. അയാളുടെ മനസ്സും ബുദ്ധിയും ക്ഷമയോടെ അകമേ തിരിഞ്ഞ് വെളിച്ചം തേടും.

നേർവഴിയിലേയ്ക്കു നയിയ്ക്കപ്പെടാത്ത വ്യക്തി അകമേ നോക്കുവാൻ ഭയക്കും. 18/03  
ഭൗതിക നഷ്ടമുണ്ടാവുമെന്ന് ആകുലപ്പെടും. ഭൗതികാസക്തി അയാളുടെ ഖൽബിൽ ഇരുട്ടു നിറയ്ക്കുന്നു. മനസ്സിന്റെ ഇച്ഛകളെയും ഊഹാപോഹങ്ങളെയും പിന്തുടർന്ന് അയാൾ അന്ധകാര കയങ്ങളിലേയ്ക്കു കൂപ്പു കൂത്തുന്നു. അയാളെ സംബന്ധിച്ച അള്ളാഹുവിന്റെ നിശ്ചയവും അപ്രകാരം തന്നെയാണ്.

മുൻ പിൻ കാണുന്ന അള്ളാഹുവിന്റെ ഹഖായ ഇൽമിൽ അയാളുടെ ആഗ്രഹങ്ങളും ചിന്തകളും  
ചെയ്തികളും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 18/44  
അവയുടെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ നിന്ന് അയാൾക്ക് മോചനമില്ല.

സമയത്തെ മുൻകടക്കുന്ന പടച്ച തമ്പുരാന്റെ ആ തീരുമാനത്തിൽ കലുഷിതമാകുന്ന അവിശ്വാസിയുടെ  
മനസ്സ് നാട്ടിൽ കുഴപ്പങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചത് സ്വൈര ജീവിതത്തെ ഹനിയ്ക്കുവാൻ പോന്നതാണ്.  
അള്ളാഹു അ'ലം.19/13

\*\*\*\*\*